

Húsvétvasárnapra

„A megfeszített názáreti Jézust keresitek; feltámadt, nincs itt, íme a hely, ahová tették őt.”

Krisztusban Kedves Testvérek! Ezekkel a szavakkal adta tudtukra az angyal az első húsvéti örömhírt a jámbor asszonyoknak, akik a zsidó húsvét elmúltával kisiettek az arimateai József kertjében lévő sírhoz, hogy pótolják azt, amire az ünnep előestéjén nem volt idejük, - az akkori szokás szerint illatszerekkel kenjék meg Jézus testét. Azóta több mint 1900 esztendő múlt el. A názáreti Jézus tanítványai elszéledtek az egész világon, és ahová csak eljutottak, mindenhová elvitték a húsvéti örömhírt: Az arimateai József kertében a sír üres; a názáreti Jézus, aki a Golgota keresztnél meghalt, és akit abba a sírba temettek, a temetését követő harmadik nap hajnalán elhagyta a sírt; a názáreti Jézus, akit ellenségei keresztre feszítettek, legyőzte a legnagyobb hatalmat, mely eddig mindenkit legyőzött, legyőzte a halált; a názáreti Jézus feltámadt, a názáreti Jézus él. Lett a világ számára egy sír, mely fölött nem ez a felírás áll: itt nyugszik, hanem ez: nincs itt, föltámadt!

Ezt hirdeti a húsvéti alleluja és hirdetni fogja a világ végezetéig.

Ez a húsvéti örömhír nagy vigasztalás számunkra, mert azt hirdeti, hogy a legsötétebb éjszakának is van hajnala, a legkeményebb télnek is van tavasza. Ez a húsvéti örömhír azt mondja, hogy az igazság örök és halhatatlan. Az igazságot lehet vallani és üldözni, az igazságért lehet rajongani vagy ellene tusakodni, az igazságot lehet megtagadni, keresztfeszíteni és sírba temetni, még fegyveres őrköt is lehet a sír mellé állítani; az előbb vagy utóbb feltámad. De ez az örömhír azt is mondja, hogy ha van bennünk életerő, öntudat és áldozatkészség, megjárhatjuk a Kálváriát, keresztre feszülhetünk, ideiglenes sírba zuhanhatunk, mégis a feltámadással vagyunk eljegyezve.

A húsvéti örömhírnek azonban nem ez a lényege, ez csak a jelképes értelme. A húsvéti örömhír lényege az, amit az angyal hirdetett a jámbor asszonyoknak és amit a názáreti Jézus tanítványai vittek szét a világon: hogy a názáreti Jézus szenvedett és meghalt a kereszten, de harmadnapra saját erejéből feltámadt és ezzel minden időkre bizonyosságát adta annak, hogy ő valóban az, akinek vallotta önmagát: az Isten Fia, aki azért szállt le a földre és azért vette magára az emberi természetet, hogy szenvedhessen, meghalhasson és szenvedésével, kereszthalálával megváltson bennünket.

Ez a húsvéti örömhír a mi hitünk alapja és minden reménységünk forrása. Szent Pál a nemzetek apostola ezt így fejezi ki a korinthusi hívekhez írt levelében: „Ha Krisztus nem támadt föl halottaiból, akkor hiábavaló a ti hitetek, mert akkor még mindig bűneitekben vagytok, sőt azok is, akik Krisztusban elszenderültek, elvesztek.” Igen! Ha Krisztus nem támadt volna fel, akkor hiábavaló lenne a mi hitünk. Akkor Krisztus nem volt az Isten Fia és nem vette le rólunk a bűn terhét. Akkor hiába mondta annak a kafarnaumi inaszakadtnak: „megbocsáttatnak neked a te bűneid.” Akkor hiába folytak lábaira Mária Magdolna könnyei, de hiábavaló volt a kereszten függő jobb lator bűnbánó könyörgése. Akkor a keresztség üres szertartás, mely nem hagy nyomot az emberi lélekben. Akkor a tékozló fiúról mondott példabeszéd csak egy kis megható történet, amelynek nincs számunkra semmi jelentősége. Akkor az ő szenvedése és halála legfeljebb egy jó embernek, egy kiváló embernek halála és szenvedése volt, de nem megváltó szenvedés és halál. Ha Krisztus nem támadt fel halottaiból, akkor hiába hallottuk a gyóntatószékből a feloldás szavait, mert még mindig bűneinkben vagyunk. De akkor nem nyílt meg számunkra a mennyország kapuja és a földi élet után nincs boldog viszontlátás azok számára, akik itt annyira szerették egymást.

De áll a tétel megfordítva. Ha Krisztus feltámadt, akkor igaz, megdönthetetlen és győzedelmes a mi hitünk. Akkor a názáreti Jézus valóban Isten Fia, és akkor minden szava Istenszava, mely teremt, háborgó tengert csillapít le, bűnöket bocsát meg. És mennyországot ígér és ad. Akkor annak a kafarnaumi inaszakadtnak boldogan dobbanhatott meg a szíve: a názáreti Jézus szavai lemosták róla bűneinek szennyét. Akkor az a városszerte ismert bűnös asszony, Mária Magdolna megtisztult abban a pillanatban, amikor a názáreti Jézus azt mondta neki: „A te hited megszabadított, menj békével és többé ne vétkezzél.” Akkor az a kereszten függő lator abban a biztos tudatban hajthatta bűnbánó fejét halálba, hogy a názáreti Jézussal lesz együtt a paradicsomi boldogságban. De akkor a tékozló fiúról szóló példabeszéd nem csak megható történet, hanem üzenet onnan felülről, hívogató szózat a bűnöktől megcsömörlött embernek: Atyád háza nyitva áll: jöjj és mond el a tékozló fiú bűnvallomását: Atyám, vétkeztem ellened és az ég ellen, és atyád szívére ölel téged. Ha Krisztus feltámadt, akkor az ő szenvedése és halála megváltó szenvedés és halál volt. Akkor van örök élet, akkor van boldog viszontlátás azok számára, akik itt a földön szerették egymást.

Igen! Krisztus feltámadt. Tehát igaz, amit önmagáról mondott: Ő valóban Isten Fia aki azért szállt le a földre, hogy tanítson minket, szenvedjen és meghalasson értünk és szenvedésével, halálával megváltson, üdvözítsen minket.

Ez húsvét üzenete. Ezt mondja az első húsvét, de mondja, hirdeti a világnak minden év húsvétja: Krisztus sírja üres, sírjából fény támad, mely legyőzi a sötétséget, új életre kelt lakója legyőzte a halált.

K.K.T. Húsvét van! Feltámadt az Isten Fia. Ez az a nap, melyet az Úr nekünk szerzett, örvendünk. Az ünnepek ünnepén ezekkel a gondolatokkal kívánok ennek az egyházközség tanácsának és minden hívének kegyelemteljes, áldásos ünnepeket. Ámen.

Kőröstarján, 1965. április 18.